٦.

חשיב ודקא קשיא לך (ד) דאשה נרבעת תנא ל"ג חטאות חשיב בחד גברא

בהעלם אחד ותנא אשה נרבעת ופסח ומילה לסיומינהו לכריתות: והנפש אשר

מעשה ביד רמה. בעבודת כוכבים הכתוב מדבר: מה עבודת כוכבים שב

ואל מעשה. וחייביו על זדונו כרת ועל שגנתו חטאת כדכתיב לעיל חיניה עז

 ל) פנהדרין נד, [וש"נ], ב) מכות יד. ג) רש"ק מ"ו ע"פ פ" רש",
ל) פנהדרין נד. ב) שם, ו) [ע"ש],
נ) ע" בס' ב"ש ובספר בה"ו,
ח) מכות יב. ע") שבת ע. קב: מנהדריו מב.. י) שם. כ) ומנהדריו סח: שבת עב:ן, ל) נל"ל חחותך בתן, מ) וויקרח יחן, נ) ודף ב:ן, ם) [סנהדרין נד:], ע) [דברים כ פ) [מ"א יד], ל) ל"ל ע"ד,

תורה אור השלם

על בְשַׂר אָדָם לֹא יִיסְוּר וּבְמַתְבֻּנְתוֹ לֹא תַעשוּ בְּמֹהוּ קְדֵשׁ הוֹא קֹדֶשׁ יִהְיָה לָכָם: שמות ל לב

שמות ל לב 2. אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח בָּמֹהוּ וַאֲשֶׁר יִתַן מִמֶּנוּ עַל זְר וְנִבְּרָתְ

ו אשר ימן מקנו על די הכרת מעקיי: ששנה ל ל ג. זאת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 4. לא תקיה קדשה מבנות ישראל: דברים כני זישראל: דברים כני זישראל: דברים כני זישראל: דברים כני זישראל: דברים כי זישראל: דברים כני זישראל: דברים כני זישראל: דברים כני זישראל: דער ישראל ולגר לכם לעשה בשגנה: במדבר טו כט 6. דבר אל הני ישראל לאתר

במו בו סו כט 6. דַּבֵּר אֵל בּני ישראל לאמר ס. זְּבַּוֹ אֶל לְבַּי יִשְׁן אֵל לַאמור מְצְוֹת יְיִ אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָה מְצְוֹת יְיִ אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂינָה ויקרא ד ב

הגהות הב"ח

(ה) גמ' דקתני חדא שגגע ע"ז חדון: (כ) רש"י ד"ה תנא וכו" בחד גבלא הס"ד ואח"כ מ"ה דל נחד גבלה מס"ד ולח"כ ת"י דל האשה הגרבעת כו' דהוא האשה הגרבעת כו' דהוא אי בנשי אי ליממלה: (נ) ד"ה למכת רכי לכמל הים למור וכו' לומכת מ"ה בגברי כמי למכת ל"ה בגברי כמי ה"ה בגברי כמי מ"ה בגברי כמי מ"ה בגברי כמי מ"ה בגברי כמי מ"ה בגברי כמי למתו כו' קשיל לך דל האשה: (מ) ד"ה ר"ל ממום רודה היא למתו שהיל כמיל למחום רודה היא למתו שהיל כמיל:

גליון הש"ם

גמ' ובמגדף ס"ל כר"ע. ע' סנהדרין סד ע"ב תד"ה וכי ושם ל ע"ב ברש"י ד"ה וכי ובכחר

רבינו גרשום

ר׳ יוסי הגלילי ר׳ עקיבא אומר הנשיא חייב בכולן חוץ משמיעת קול אלה שהמלך דהיינו נשיא לא מעיד ולא מעידין אותו: ור' יוסי הגלילי סבר כל שישנו באחת מהן ישנו בכולן וקמ"ל מתניתין דקתני חמשה כר' יוסי הגלילי ין. הור' עקיבא ולאפוקי מדר' אליעזר דאמר התם בהוריות נשיא מביא שעיר קמ"ל מניינא חמשה מביאין קרבן עולה ויורד נשיא מכיא שניר קמ"ל מניתצ המשה מביאין קרבן עולה ויוורד דאפ"י נשיא: מניתצ למה לי לאפוקי מדרי אושעי דאפר "יצ אבות ויקיון שוכח ומנה והשאל כר. דאי אמר אלו אבות נויקין השיר והבור הוה אמינא תנא דור מביד הני דרי אושעיי קמ"ל ד' להי לרב דאבר מבעה זה ארם משום הכי ממעט דרי אושעיא משום הכי ממעט דרי אושעיא ולשמואל דאמר מבעה זה השן העום אוקי ממול בדרמי ליה אמר לך תנא בנוק ימנונ מיירי ולשמואל דאמר מבעה זה השון השל הוך גע בנוקי ממונו מיירי אושעיא דהוו נוקי נמנוו ולרי אושעיא דהוו נוקי נמנוו ולר אושעיא דהוו נוקי נמנוו ולר אושעיא דהוו נוקי נמנוו ולר לאפוקי מדר חייא דאמר כ"ד לאפוקי מדר חייא דאמר כ"ד לאפוקי מדר׳ חייא דאמר כ״ד אבות נזיקין ומ״ט ממעט להו ר׳ אמשניא דקסבר בממונא קא מיירי בקנסא לא קא מיירי והני דר' חייא קנסי הוו: ור' חייא מניינא דידיה למה לי למעוטי מפגל בקדשים. כהן האומר הריני שוחט זבח של פלוני על מנת

נפחא ליה דיליף עונש מאזהרה כשם שהזהיר עליה כשאר עריות כך ענש עליה ואזהרה דידה מפרש במסכת מכות

שאין עונשין מן הדין. דלא אמרינן מה אחותו מן האב גרידא או מן

החם גרידתה ענש עליה מן החב ומן החם לה כ"ש: הי בעים הימה.

לר"י אין עונשין מן הדין ועונש באחותו מן האב ומן האם לר' ילחק

(דף יד.) דאמר קרא ערות בת ⁰אביך או בת אמך שאין לי אלא בת אביך שלא בת אמך ובת אמך שלא בת אביך בת אביך ואמך מנין ת"ל [שם] אחותך היא לא תגלה ערותה וכשם שהוחיר עליה כך ענש עליה: לו א"ר אלעור חלוק חטאות. שאם עשאן שניהם בהעלם אחת חייב שתים: כרת באחותו. דפרט בה קרא למאי אתא: לה הגה״ה כיון דלאוין מחלקין לא מיבעי ליה לחלק על אחותו שהיא אחום אביו ואחום אחו שהרי יש בה ג' לאוין: ה"ג לר' ילחק כדחים ליה להן לרבנן מיבעי להו לאחותו בת אביו ואמו לומר שאין עונשין מן הדין. וכוליה קרא משום אחותו דסיפא אתא ובשביל . חדוש אחד דרך לשנות פרשה שנאמרה לרבי ילחק מיבעי ליה כו' עד סיפא ל"ג לה ופירוש משובש הוא מחלמידים טועין לח עד כאן הגה״ה: וחייבין עליהן לוו בפני עלמה. על כל אחד כי עביד להו בהעלם אחת: **מנא מאי** קחשיב. מכדי אמרן לעיל יימניינא להכי אתא שאם עשאן כולן כו׳ היכי משכחת לה לשלשים וארבע מטאות בחד (ב): לתן גברת. הוא דרבע לבהמה: אימסת. כגוו שנבעלה לבנה ולבו בעלה ולחמיה ולחתנה ולבהמה וכן כולם: הבא על הוכור ועל הבהמה. דאין כאן לד אשה. פסח ומילה לא מלי למיפרך דלאו משום חטאות נקט להו דהא לאו בני קרבן נינהו דאין קרבן אלא על לאו כדמפרש לקמן: ור' ישמעאל היא. בפרק ד' מיתות ש: והא מדקתני. בכלל כריתות מגדף לאשמועינן דמביא קרבן ומוקמי לה לקמן כר"ע דאמר בסוף פירקין (דף ז.) מגדף מביא קרבן רישא נמי ר"ע: לשו דחמר רבי חבהו. בפרק ד' מיתות (סנהדרין נד:) לא יהיה קדש שאוהרה לנשכב ועונש מגזירה שוה דכתיב פוגם קדש היה בארן. ואי קשיא גבי עריות היכן מצינו אוהרה לאשה כמו לזכר דאשכחן בכולהו מו לאו פריק הכי שאני התם כיון דאיהי נמי מיתהנייא משכיבה קרינא בה הנפשות העושות אבל משכב

ולא מיקרי קדישות: ר"א אמר. בגברי

תשכב יש ומולא יהיה קדש מבני ישראל חייב שתים לר"ע יאינו חייב אלא אחת דמחד קרא נפיק ליה את זכר לא תשכב ייקרי ביה לא סתשביב אלא רישא ר' ישמעאל יי*ובמגרף זכר דלא מתהני בעי אזהרה. (ג) מאן ובגברי כתיב דאין זכור לבהמה

שלאחותו שהיא בת אביו ובת אמו לומר שאין עונשין מן הדין ור' יצחק סבר עונשין של מן הדין ואיבעית אימא יליף עונש מאזהרה מא"ר אלעזר א"ר הושעיא כל מקום שאתה מוצא ב' לאוין וכרת אחד יו חלק חמאת ביניהן ומאי היא "מפמם וסך מ דכתיב יעל בשר אדם לא ייםך ובמתכונתו וגו' כרת אחד דכתיב יאשר ירקה כמוהו ואשר יתן ממנו על זר ונכרת מעמיו זו וכי מאחר דלאוין זו מוחלקים כרת דאחותו דכתב רחמנא ל"ל לר"י כראית ליה חלרבנן מיבעיא להו לומר שאין עונשין מן הדין (לר' יצחק מפיק ליה לחייב על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו ורבנז יו דנפקא להון מן אחותו דרישא ור' יצחק סבר אחותו דרישא אורחיה דקרא היא ומפיק לחלק מאחותו דסיפיה דקרא לחלק על אחותו שהיא אחות אביו ושהיא אחות אמו) ₪ אמר רנב"י שאף אנן נמי תנינא המפטם את השמן המפטם את הקטרת והסך בשמן המשחה ל"ל דתניא המפטם את הקטרת ז במיצעא לאו הא קמ"ל מה קטרת לאו בפני עצמו וחייבים עליה יו כרת בפני עצמו אף מפטם שמן וסך נמי כיון ים דלאו בפני עצמו חייבים עליו בפני עצמה וכ"ת דקא בעי למיתנא פיטומין בהדי הדדי ניתנהו איפוך המפטם את הקטרת והמפטם את השמז והסך שמן המשחה אמאי פלגיה לשמן לאו הא קמשמע לן דיש חילוק חמאות ביניהן ש"מ: הבא על הזכור: תנא במאי קא חשיב יש אי בגברי דל האשה הנרבעת ובצרא לה חדא אי בנשי קחשיב יח דל מינהון הבא על הזכור ועל הבהמה ובצרי להו תרתי א"ר יוחנן לעולם תנא גברי קחשיב ותני הכי הבא על הזכור ייו והביא זכור עליו סור' ישמעאל היא דאמר חייב שתים והא מדקתני מגדף בסיפיה ומוקמינן לה כר"ע רישא נמי ר' עקיבא וכ"ת ר"ע היא וברישא סבר לה ייו כר' ישמעאל והאמר ר' אבהו ייהבא על הזכור יי והביא זכור עליו לר' ישמעאל דמפיק ליה י₪ מתרתי קראי נמואת זכר לא

סבר לה כר"ע יי אי הכי ניתני נמי הבא על הבחמה והביא בחמה עליו הא אמר אביי הבא על הבחמה 🕫 והביא בחמה עליו אף לר' ישמעאל אינו חייב אלא אחת דכי כתיב קרא בגברי כתיב ר"א משמיה דרב אמר תנא תני שלשים ושלש חמאות יי ותני שלש כריתות לסיומינהו 🕫 בכריתות דקתני סיפא פסח ומילה במצות עשה פסח ומילה אמאי קתני להו ואיתימא לאיתויי קרבן עליהון מי מייתי יס יוהתני׳ הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים דכתיב ⁵תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה והנפש אשר תעשה ביד רמה מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה אף כל שב ואל תעשה אלא לאו ש"ֶמַ תנא שלשים ושלש חמאות 🕫 מאן דעבדי בשוגג והדר תנא שלש כריתות 🧖 לסיומינהו לכריתות ש"מ: המחלל את השבת: אמרי שבת מ' חסר אחת הוויין א"ר יוחנן י₪ תנא שגגת שבת וזדון מלאכות דלא מחייב אלא חדא ∞דתניא הגה שהיא אחת ישגגת שבת וזדון מלאכות וניתני זדון שבת ושגגת מלאכות רמחייב מ' חסר אחת דתניא יועשה מאחת מהנה פעמים שחייב אחת על כולן ופעמים שחייב על כל אחת ואחת יש (דתניא) אחת שהיא הגה זדון שבת ושגגת מלאכות תנא שגגת שבת וודון מ מלאכות עדיפא ליה דמחמאת מיהא לא מיפמר וכן אתה מוצא גבי עבודת כוכבים דקתני 🐠 ישגגת עבודת כוכבים וזרון עבודות

ישגגת עבודת כוכבים היכי דמי אילימא דעמד בבית עבודת כוכבים וסבר בית הכנסת היא והשתחוה הרי

לבו לשמים ואלא דחזא אנדרמא וסגיד לה אי דקבליה עליה באלוה בר סקילה הוא 🕫 ואי דלא קבליה

באלוה לאו מידי הוא אלא מאהבה ומיראה הניחא לאביי דאמר חייב פו אלא לרבא דאמר פטור מאי איכא למימר

מלאכות אינו חייב אלא אחת דליכא אלא חדא שגגה ומתניתין בתר חיוב חטאת נקטינהו לכריתות: הנה שהיא אחת. דכתיב ועשה מאחת מהנה וה"ל למיכתב אחת מהנה מאי מאחת משמע פעמים שחייב מעבירה אחת הנה כלומר כמה חטאות ומהנה מעבירות הרבה חטאת אחת: שגנק שבת וודוו מלאכות. ועשה מלחכות הרבה חינו חייב חלח אחת: זדון שבת. דיודע שהיום שבת: ושגגם מלחכום. דחינו יודע שמלחכות הללו אסורות אבל יודע מצות שבת בדבר אחד כגון דידע שאסור לנאת חוץ לתחום (ס): אחת שהיא הנה. על מלוה אחת כגון שבת חייב כמה חטאות: שגגם שבת וודון מלחכום עדיפה ליה. למיתני לאשמעינן חדוש דאע"ג דהזיד במלאכות לא מפטר מחד חטאת: לישנא אחרינא שגגם שבם וודון מלאכות עדיפא ליה. דמילתה פסיקה ליה דמכי שגג אשבת לא מיפטר מיהא מכן מחד חיובא חטאת דא"נ שגג אף במלאכות מחייב חדא אבל מגן שגגת מלאכות דליחייב בכל חדא וחדא לא פסיקא ליה דזימנין דמיפטר מהך חיובא כגון שגג אף בשבת דהעלם זה וזה בידו ואמרינו במסכת שבת (דף ע:) דלא מחייב אלא חדא והכי מסתברא דבשגגת שבת המיירי מדחשיב גבי עבודת כוכבים במתני׳ חדא ותו לא מכלל דבשגגת עבודת כוכבים וזדון עבודות קמיירי דאי בשגגת עבודה

עבודת כוכבים השתחואה דידיה לאו

כנום היא: אנא. השתחוה לעבודת כוכבים

מאהבת אדם ומיראת אדם דסבר מותר

לעבוד עבודת כוכבים מאהבה ומיראה

וזדון מלאכות מהן קרי משמתכוין לעבוד:

בת שנתה לחטאת: אף כל שב ואל

שימה מקובצת

ל) עי׳ בחדושין: כ) אחד חלוקחטאת: ג) וסך שני לאוין דכתיב: יש, ע" ביותו אין מי אין מי היחץ מן ע" ביותו החאר, מו סך שני לאוין דכתיבו בכרת ולא במלקות לרבנן מיביעיא כי מן הרין וכולה קרא משום אחתו. דסיפא אתא ומן מיביעי בי מי אין וכולה קרא בי בי מי אין בי מו הרין וכולה קרא בי בי בי מי אין מי הוא זין מו רבנן נסקא רבבלידן לא נראה בקונטרס להרן את די נמחק: מן אמר. בגלידן לא נראה בקונטרס בגלידן לא נראה בקונטרס מתלמידים הטרעים ע"כ: מן אף [צירן] המשנה ועימים ע"כ: מן אף בי מו מו מו מיביע אין מי חייביא עד הריא אל מיד מיניא. איז תייפון ליה מחשיב אכל חד מינייהו וייל דהריא אל מחייב אכל חד מינייהו בי מו מיביעא: און חייבה כרת נמחקן ברוך: ין במיצעא. ס"א ביה יש, כיין דיש להם לאו במני עצמן וכי יון דיש להם לפני עצמן וכי יון די שלהם בפני עצמן וכית: . חייבים עליהם בפני עצמן וכ״ת: גן אי בגברי דל אשה הנרבעת גליון קצת קשה למה לא פריך ממולך דלא מצינו אשה שנתחייב דכתיב מזרעו וכן המעלה אברים בחוץ דשמא לא מחייב רק אותן שראויין להקריב בפנים ע״כ גליון: יון עי׳ בחדושין: עון הזכור והמביא זכור עליו:

N/N

מפל בקרים בים הוא אומר בים הוא אומר בים הוא מישה בים הוא

ש א מיי' פ"א מהלכות כלי מקדש הל' ד ה: י ב מיי . סלכה ב ג:

מעשה. שודונו כרת ושגגתו חטחת: מוסף רש"י מ׳ חסר אחת הן. ליתני טע״ה כריתות: שאין עונשין מן הדין. מדין ק"ו, דיני ממונות ומלות עשה תנא שגגם שבת. דסבור שהיום חול: וודון מלחכות. שיודע שמלחכות הללו והלכות עבודה ופסולי קדשים אתה למד מק"ו אבל לא אזהרות ועונשין אסורות בשבת דא"נ עביד לכולהו אבות מגיגה יא:). חלק חטאת ביניהן. שהלאון מחלקין לחטאות מכות יד:). הבא על הזכור והביא זכר עליו. נהעלם אחת, בוכבים לענין קרבן, מה עבודת בוכבים כרת שלו על דבר שהוא שב יולפים כות שלי על דכו שהחת שב ואל תעשה כן והוא עמד ועשאו, אף כל שב ואל תעשה, אבל כרת של עמוד ועשה והוא ישב ולא עשה איו בו הרבו. ופסח ומילה עמוד ועשה הוא (מכות יג.). הנה שהיא אחת. דאמרן פעמים שחייב אחת על כולן מאי היא, שגגת שבת וזדון מלאכות. דיודע שהמלאכות אסורות בשבת אבל שכת שבת היום (שבת נו:). ועשה מאחת מהנה. הוה ליה למכתב מהן איכא ד' חטאות בד' עבודות זיבת טוכל (שם ע:). אלא מאהבה ומיראה. יודע שלסורה עבודת וקיטר וניסך והשתחוה: הרי לבו וכבים בעבודות הללו. אבל שגג לשמים. דחי נמי בבית עבודת כוכבים בכד כסבור שחיו עבודת כוכבים השתחוה לשמים לאו איסורא עבד וליכא יה מאהבה ומיראת אדם. והוי כשגגת עבודת כוכביס עבודות דמחייב חדא (פו חטאת: ה"ג אי דלא הבליה עליה באלוה לאו כלום הוא. דכיון דלא נעשה לשם